

[Berlau]

indkøbsvanskeligheder. Det er især hende, man har overordentlig store vanskeligheder med at få indpasset i de nuværende åbningstider. Selv børnefamilier har man fået overordentlig meget tilovers for. Det er de samme politikere, som i al almindelighed er nærmest flintrende ligeglade med både børnefamilien og den enlige mor.

Vi har den opfattelse, at det stærke ønske, som der har været presset på med for at få ændret åbningstiderne, bestemt ikke har noget med hverken den enlige mor eller børnefamilierne at gøre. Det har noget at gøre med muligheden for at sikre sig en større omsætning, og det har til hudløshed været diskuteret både her og i offentligheden, at en ændring af åbningstiden nok ville komme til at blive de store koncerners gevinst og de mindre forretningsdrivendes fallit. De mindre forretningsdrivendes fallit er nu nok til at forudse alligevel. Det er med den politik, der føres her på Christiansborg, klart, at detailhandlerne, som vi kender dem i dag, ikke vil kunne eksistere i ret mange år ud i fremtiden.

Det er dog ikke det, der skal tjene som argument for, at vi er positive over for at se en ændring i den nuværende struktur inden for lukkeloven, for vi mener faktisk i modsætning til de øvrige talere, som har taget den enlige mor og børnefamilierne til deres bryst i denne sag, at der er overordentlig store vanskeligheder for en række grupper af mennesker, især vel i de store hovedstadsområder. Det er klart, at for de familier, som er blevet tvangsflyttet gennem tiderne fra den indre del af København til nu at være bosat i Ishøj og Brøndby og andre steder, er der overordentlig store vanskeligheder med at nå at få købt ind på en forsvarlig facon. Det ender desværre mange gange med, at det bliver mad, hvis kvalitet man måske nok ville have været tvivlende over for, og som man ville have sammensat på en anden måde, hvis man havde haft mulighed for at købe ind under rigtige former.

Derfor er vi indstillet på at være positive over for ændringer. Om det bliver De Radikales forslag eller det bliver noget af det, som regeringen får strikket sammen hen ad vejen, ved jeg ikke endnu, men det må vi se på, når udvalgsarbejdet glider fremad.

Jeg synes, det skal med, at en forudsætning for ændringer i lukkeloven naturligvis er, at

man tager det nødvendige hensyn til de ansatte i detailhandelen. Det har været uklogt, at HK f.eks. ikke har forudset, at disse ændringer ville ske, og tilpasset eller i hvert fald forsøgt at tilpasse sin overenskomst. Vi mener, at det naturligvis må være en klar forudsætning i den lov, der skal vedtages herinde, at man tager det nødvendige hensyn til de ansatte i detailhandelen, således at man naturligvis tilgodeser de mennesker, som skal have en ændret arbejdstid, så at de også får den ændrede betaling og ændrede arbejdsvilkår for noget sådant.

Aase Olesen (RV):

Dette er det tredje af Det Radikale Venstres forsøg på på en eller anden måde at få hul på den gamle og utidssvarende lukkelov, vi har. Der er jo et godt gammelt ord, der siger, at tredje gang er lykkens gang.

Jeg vil selvfølgelig først og fremmest takke industriministeren, fordi han i dag – det er egentlig lidt af en historisk begivenhed – har åbnet en lille bitte smule på klem og givet et håb om, at der nu skal ske noget. Jeg vil godt sige samstemmende med hr. Mejdahl, at når man kender baggrunden for dette, er det en bedrift i sig selv, at regeringen i dag siger, at man vil fremsætte et forslag, det være sig aldrig så beskedent. Det kan vi jo så diskutere, når det kommer. Jeg synes, det skal hilse velkommen, at regeringen har taget sig sammen og besluttet, at den nu vil fremsætte et forslag. Den har i øvrigt også bebudet et forslag i sin skriftlige åbningstale, det, vi kalder lovkatologet, så det ville også have været mærkeligt, hvis der ikke var kommet et sådant forslag. Jeg skal vende tilbage til ministerens tale om lidt. Må jeg lige sige lidt først til ordførerne.

Til Socialdemokratiets ordfører vil jeg sådan set kun sige, at jeg er beskæmmet over, at Socialdemokratiet slet ikke føler sig foranlediget til at give sig bare en lille bitte smule, at man ligesom visse store erhvervsorganisationer tror, at man kan få tingene til at stå stille blot ved at klamre sig til fortiden. Der er ikke nogen grund til at tage hul på den lange diskussion om behov eller ikkebehov. Jeg vil blot henvise til de mange debatter, vi har haft, og til forslaget bemærkninger. Det har såvel et erhvervspolitisk som et familiepolitisk og forbrugerpolitisk sigte. Jeg synes dog alligevel, at Socialdemokratiet burde interessere sig lidt for, hvem det er, der er